

TALVIKURPITSA - LEČEBNAJA

Slovenian kielestä vapaasti suomennettuna lečebnaja tarkoittaa terveyttä, mistä kurpitsa lienee saanut kansanomaisen nimensä ”Rohtokurpitsa”. Sitä pidetään myös ravinnepitoisempänä kuin muita talvikurpitsalajikkeita. Ominaisuuksiltaan se on maukas ja makea sillä se sisältää paljon sokeria. Kurpitsa on rakenteeltaan paksumaltainen, säikeetön eli helposti sulava. ’Lečebnaja’ on melko aikainen lajike ja kasvu-aika sillä on noin 100–105 vuorokautta. Se kestää hyvin syksyn viileää säätä ja säilyy oikein varastoituna hyvin. Varsinainen vanhanajan säilyke siis.

Kasvutavaltaan ”Rohtokurpitsa” on kompakti. Kurpitsat kasvavat noin 3–6 kiloiksi. Jos kurpitsasta haluaa saada siemeniä, on huomioitava, että se risteytyy helposti muiden kurpitsojen ja kurkkujen kanssa. Pohjois-Amerikan eteläosissa Amerikan alkuperäisasukkaat käyttivät kurpitsaa jo lähes 10 000 vuotta sitten. Kurpitsaa on käytetty sekä ruoanlaitossa että koristeena. On kurpitsalajikkeita, joista on valmistettu kulhoja ja soittimia. Kurpitsa saapui Eurooppaan 1500-luvulla, mutta hedelmää alettiin käyttää ruoanlaitossa vasta 1800-luvulla. Ensimmäisenä kurpitsasta alettiin käyttää sen hedelmälihaa. Kasvin hedelmää käytetään nyt ruoka-aineena ympäri maailman. Siemenistä voidaan puristaa ruokaöljyä, tai ne syödään sellaisenaan. Nykyään kurpitsaa viljellään maailmanlaajuisesti.

Kurpitsaa on kasvatettu meillä yleisesti komposteilla. Sotavuosien puutarhalehtien mukaan sitä pidettiin lähinnä kompostia peittävänä koristekasvina, jonka usein runsasta satoa syötettiin karjalle. Kurpitsaa kehoitettiin nyt sen sijaan käyttämään rohkeasti ruokataloudessa ja jaettiin vinkkejä ja reseptejä sen erilaisista käyttötavoista.

Tietoa lajikkeesta: Maatiainen ry:n verkkosivut: Siemenet ylläpitoviljelyyn, 'Lečebnaja' talvikurpitsa / ”Rohtokurpitsa”.

Teksti: Heli Karjula. Kuvitus: Milla Ataruwa.